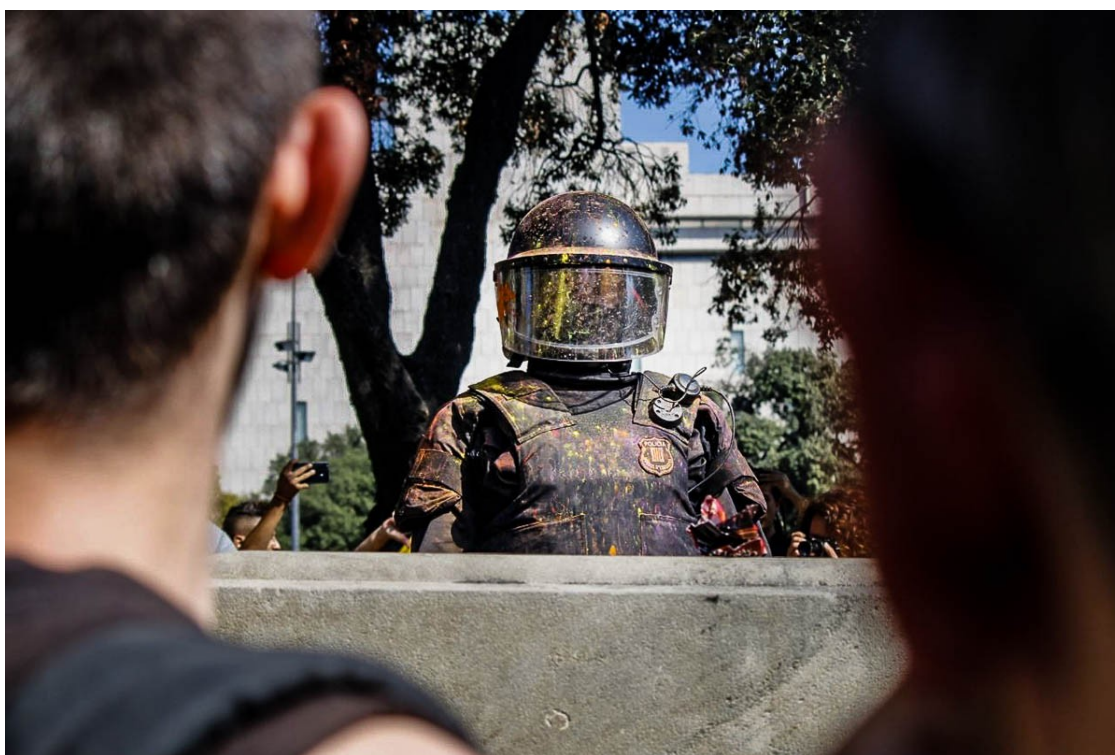

Per què la Generalitat demana penes de presó per a independentistes?

La CUP i Alerta Solidària acusen el Govern de JxCat i ERC de "reprimir la dissidència política" personant-se en causes del procés; els atestats policials i els advocats d'Interior són la clau

La manifestació contra Jusapol | José M. Gutiérrez

Un jove detingut durant la manifestació contra el sindicat de la policia espanyola Jusapol s'enfronta a més de quatre anys de presó. Ho demana la Fiscalia? No, és la Generalitat qui ha fet aquesta petició de condemna, segons ha pogut saber **NacióDigital** a partir dels escrits d'acusació. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206710>) No és l'únic cas en què la Generalitat ha exercit de part acusadora en processos contra manifestants o activistes independentistes. Per què passa? No és contradictori amb les paraules del president Quim Torra animant els CDR a pressionar el Govern o denunciant que cap independentista podrà tenir un judici just a Espanya?

[noticia]206710[/noticia]

El cas de la manifestació Holi contra la policia espanyola no és l'únic, ni de bon tros. El més recent i que ha tingut més transcendència mediàtica ha estat el cas contra Ibrahim i Charaf (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206250/absolts/ibrahim/charaf/despres/vuit/mesos/empresonats/protestes/sentencia>), que van passar vuit mesos en presó preventiva abans de ser absolts per l'Audiència de Girona. La Generalitat demanava per a ells més de tres anys de presó per uns fets poc fonamentats, com va acreditar el jutge en la sentència. Però també hi ha altres casos, com el

de Josant, un jove de Vilanova i la Geltrú acusat de desordres públics i atemptat contra l'autoritat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/175541/manifestant/21-d/exposa/vuit/anys/preso>) per la manifestació durant la celebració del consell de ministres a Barcelona l'any 2018. La Generalitat també ha acusat en el cas dels Nous de Lledoners (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204322/generalitat/demana/preso/tres/dels/nou/lledoners>) o pels talls de la Meridiana. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206657/fiscalia/generalitat/demanen/penes/preso/tall/meridiana>)

Un paper clau el tenen, en aquest cas, els Mossos. Ells fan una actuació que deriva en un atestat, és a dir, un informe en què expliquen què han vist i què ha passat, i és difícil modificar-lo després. Detallen, entre altres coses, si hi ha hagut violència, cops per part dels manifestants, resistència i què han fet els agents. És molt important el fet que hi hagi o no lesions a uns agents. Si n'hi ha, es fa l'oferiment d'accions. Tot funcionari públic, com pot ser un agent dels Mossos, té dret a ser defensat pels advocats de la Generalitat i personar-se com a acusació.

Els funcionaris públics gaudeixen davant l'administració de presumpció de veracitat, per tant, allò que diuen els atestats es considera cert des dels serveis jurídics, que difícilment dubten del criteri dels seus treballadors. El problema? Com denuncien sovint els acusats en aquests casos, els informes policials poden ser poc precisos o incloure exageracions que després, durant el judici, decauen. Un cop el funcionari comunica que vol tirar endavant i es vol personar contra algú, ho trasllada a l'assessoria jurídica, en aquest cas del Departament d'Interior, que té un cos d'advocats propi habilitat pel gabinet jurídic central, que està adscrit al Departament de la Presidència.

[noticia]206657[/noticia]

Brauli Duart i els advocats d'Interior

Els lletrats d'Interior no són advocats de la Generalitat pròpiament dits, sinó que són advocats habilitats des que es va crear el cos dels Mossos. Aquests professionals es posen a disposició dels agents per seguir les diligències judicials, quan ja entra en joc també la Fiscalia. Per comparèixer al jutjat els departaments han de fer dictar una ordre de compareixença, és a dir, una resolució del conseller, en aquest cas, Miquel Buch. Aquesta competència, però, es pot delegar al secretari general de la conselleria. En el cas d'Interior, qui té la competència d'interposició o desestiment de les accions és el secretari general del Departament, Brauli Duart. Fonts consultades per aquest diari apunten que "tot queda a Interior".

D'altra banda, fonts d'Interior remeten a Presidència i remarquen que els advocats d'Interior han d'actuar "d'acord amb les directrius de l'advocat de la Generalitat", tal com diu la disposició addicional primera de la llei d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

(https://portaljuridic.gencat.cat/ca/pjur_ocults/pjur_resultats_fitxa?action=fitxa&documentId=136518#fragment-1082662) Insisteixen, en aquest sentit, que la normativa que regula els serveis jurídics en cap cas estableix que sigui Interior qui doni les directrius sobre com actuen els advocats "habilitats" pel gabinet jurídic.

Els atestats són l'altra clau

Durant tot el procediment el paper dels atestats és clau. Configuren el relat dels fets i s'assumeixen com a vàlids. Aquest és un punt de crítica per part de les persones o grups que són acusats pels Mossos. El criteri fixat des de fa temps és comparèixer si hi ha agents lesionats, tot i que hi pot haver excepcions. Mentre era vigent l'article 155, la Generalitat es va personar en altres ocasions malgrat que no hi havia agents amb lesions. Fonts de Presidència expliquen que en tot moment és el lletrat habilitat qui redacta els escrits, fa la qualificació del delictes i decideix les penes que demana. Hi ha, en aquest sentit, autonomia dels lletrats.

El gabinet jurídic no hi té un paper determinant, però sí que en alguns casos pot exercir una mena de funció mediatora, és a dir, intentar posar d'acord les dues parts per evitar anar a judici. Això en alguns casos s'ha pogut fer i s'ha acabat retirant l'acusació, però en altres, ja sigui perquè no hi ha voluntat o per la transcendència dels fets, no s'ha aconseguit. Amb independentistes implicats, en la majoria de casos la Generalitat ha mantingut l'acusació.

Sentències com la d'Ibrahim i Charaf, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206552/ibrahim/charaf/no/esperavem/govern/demanes/preso/nosaltres>) en què la Generalitat va mantenir la petició de pena de presó fins a última hora i l'Audiència de Girona va recriminar la poca solidesa de les acusacions, qüestionen un model que prioritza els atestats. Les fonts consultades admeten que és una qüestió complicada i que hi ha marge de millora per evitar que en manifestacions es produeixi violència i quedi després reflectida als atestats. Tot plegat, mentre col·lectius i partits demanen revisar i reformar la normativa i els sindicats policials reclamen encara més protecció.

La necessitat d'una reforma de la normativa

Des de l'esquerra alternativa i diversos col·lectius d'advocats s'ha posat sobre la taula la necessitat de reformar aquesta normativa. Maria Sirvent, diputada de la CUP al Parlament, critica que el Govern actua reprimint la dissidència, un fet que xoca amb els lemes de no deixar ningú enrere i posar la vida al centre. "Estem cansades de lemes, volem fets, i això implica retirar les acusacions particulars, no perseguir la dissidència política i respectar els drets fonamentals", diu Sirvent a aquest diari. Lamenta, en aquest sentit, que sempre que s'ha plantejat la necessitat se'ls ha negat sense més explicacions. "Quan ho hem demanat ens han dit que no i prou", critica Sirvent.

En aquesta línia, el col·lectiu d'advocats Irídia recorda que la Generalitat pot no personar-se en aquest tipus d'actuacions i lamenta que a vegades es facin "acusacions desproporcionades" des dels advocats de la Generalitat, en alguns casos fins i tot superiors a les de la Fiscalia, que ja té la funció d'acusació i, formalment, ha de perseguir l'interès públic. Anaïs Franquesa, advocada d'Irídia, reclama "revisar" en quins casos la Generalitat s'està personant i quines són les peticions de penes. "Es podria personar i fer acusacions similars a les del ministeri fiscal, o estar present a la causa per casos de responsabilitat civil", apunta.

[noticia]206552[/noticia]

Des d'Alerta Solidària, que actuen com a defensa en molts dels casos contra l'independentisme i l'esquerra alternativa, denuncien que en molts procediments les penes de la Generalitat són més elevades que les de la Fiscalia i remarquen les contradiccions que suposa que el Govern d'una banda reivindiqui el dret de manifestació, per exemple en el cas dels presos polítics, i, alhora, el criminalització en seu judicial quan acusa manifestants independentistes. "Des d'Alerta i els diversos grups de suport demanem que canviï la normativa. Implica un nivell de repressió que no es veu en manifestacions de signe contrari. Indirectament, la Generalitat dona suport a aquesta repressió", diu l'advocat Carlos Hurtado.

En els últims judicis, Hurtado constata que hi ha hagut un "petit canvi de dinàmica" que es tradueix en que la Generalitat acabi retirant l'acusació en l'últim moment. Això, però és insuficient, perquè la feina feta pels advocats abans del judici serveix tant a la Fiscalia com als testimonis per reforçar els atestats policials i donar coherència a la declaració. En aquest sentit, l'advocat lamenta que el Govern es personi en aquestes causes de manera "acrítica", donant validesa a uns atestats policials que sovint són "genèrics, poc precisos i criminalitzadors". "La personació reforça un relat molt esbiaixat", critica.

Els sindicats policials demanen més protecció

D'altra banda, des dels sindicats policials demanen més protecció per als agents en tant que funcionaris de la Generalitat. USPAC, el sindicat majoritari dels Mossos, denuncia que no en tots

els casos en què hi ha agents ferits l'administració es persona. "Demanem que la Generalitat defensi sempre els seus treballadors i ho fa en comptades ocasions", diu Francesc Vidal, portaveu del sindicat, que denuncia certa "aleatorietat" dels serveis jurídics a l'hora de defensar o no els funcionaris.

En el mateix sentit, Jordi García, secretari general de SEGCat, insisteix que la Generalitat ha de defensar els seus treballadors sigui quina sigui l'altra part i que són els serveis jurídics els que han de presentar l'acusació a partir dels fets que han succeït. Amb tot, constata que en certes manifestacions la permissivitat és més alta que en d'altres, i que en accions independentistes "s'actua més de pressa". Sigui com sigui, reclama que la Generalitat actuï i no deixi "desprotegits" els seus treballadors quan estan de servei.